[Rasmus Hansen.]
gennem længere Tid, siges at være et særdeles beskedent og særdeles rimeligt Ønske, som her er fremsat.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister var, da han var her oppe paa Talerstolen, saa venlig at genopfriske i vor Erindring, hvorledes man i Løbet af Krigsaarene har reguleret de Beløb, der er udbetalt til Rentenyderne for i hvert Fald i nogen Maade at faa dem bragt i Overensstemmelse med de Forhold, som er skabt i Krigstiden. Det er jo rigtigt, at der er baade paa den ene og paa den anden Maade gjort adskilligt for at bøde paa de Mangler, som Ordningen for Alders- og Invaliderentenydere samt for kronisk syge blev præget af paa Grund af de økonomiske Tilstande og Forsyningsforhold, som Krigen har fremkaldt. Men selv om der er gjort baade det ene og det andet for at forbedre eller bøde paa de Kaar, som Krigen har skabt, maa det dog vist alligevel erkendes, at Resultatet til syvende og sidst er blevet, at der er sket en Forringelse af Alders- og Invaliderentenydernes og de kronisk syges Kaar.

Den højtærede Socialminister var ogsaa inde paa, at der maaske kunde være noget herom; den højtærede Minister pegede paa, at der muligvis ved Forbrugsomlægninger og Kvalitetsforringelser og paa anden Maade var fremkaldt Forhold, som har medført, at Alders- og Invaliderentenyderne har faaet deres Levestandard forringet. Det er ikke alene den højtærede Socialminister, der er opmærksom paa dette Forhold. Det er heller ikke alene min Gruppe, som har været opmærksom derpaa; for hvis det forholdt sig anderledes, vilde man ikke fra saa mange Sider i Løbet af denne Sommer have tilkendegivet, at man fandt det paakrævet at faa vedtaget en gennemgribende Ændring af Lovgivningen vedrørende Alders- og Invaliderentenydere.

Mit Parti har ikke lagt Skjul paa, at vi anser det for nødvendigt, at der paa en Række Omraader foretages Ændringer af den gældende Lovgivning, men det er jo saaledes, som allerede fremhævet, at man igennem nogen Tid har været i Gang med Forberedelser med Henblik paa saadanne Ændringer, og vi fandt det rimeligt, at den nuværende Regering og først og fremmest dens Arbejds- og Socialminister fik passende Tid til at overveje og bringe i Paragrafform de Ændringer, som man skønner er blevet hensigtsmæssige. Saa vidt jeg ved, er man nu saa langt med det forberedende Arbejde, at der i Arbejds- og Socialministeriet foreligger en Betænkning fra en Kreds af sagkyndige, en Betænkning, hvorpaa der kan bygges ved Udarbejdelsen af Ændringer til den gældende Lovgivning.

Men selv om det maa erkendes, at den højtærede Arbejds- og Socialminister skal have en rimelig Tid til at udarbejde nødvendige Forslag til Ændringer i den gældende Lovgivning, kan det paa den anden Side ikke være saaledes, at Alders- og Invaliderentenyderne og de kronisk syge, hvis Kaar trænger til en Forbedring, skal bære Byrden ved den Ventetid, der er paakrævet. Ikke mindst af den Grund finder jeg det derfor rimeligt, at man stiller sig imødekommende over for det her forelagte Lovforslag. Det er min Gruppes Opfattelse, at de Beløb, der er foreslaaet, er rimelige, og jeg haaber paa, at det ved den Udvalgsbehandling, som den højtærede Arbejds- og Socialminister har erklæret sig villig til at være med til, maa lykkes at overbevise Ministeren om, at de Beløb, der er foreslaaet, bør gennemføres og gennemføres hurtigt, saaledes at Rentenyderne og de kronisk syge saa vidt muligt kan faa Pengene stillet til Raadighed inden Jul.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Edvard Sørensen: Baggrunden for det forelagte Forslag om bedre Kaar for Alders- og Invaliderentenyderne kan vi formentlig alle her i Rigsdagen være enige om. Det, der kan diskuteres, og som bliver diskuteret ved denne Lejlighed, er Fremgangsmaaden: om det er bedre at foretage en stykkevis Revision af denne Lov, saaledes som dette Forslag er Udtryk for, eller om det er bedre at tage hele Problemet op til Løsning under eet. Personlig er jeg af den Opfattelse, at det vilde have været bedre, om man kunde have taget hele Spørgsmaalet op til Behandling paa nuværende Tidspunkt, for det er jo saadan, at mit Parti i saa Henseende mener, at Tiden er inde til at faa gennemført en Række Ændringer i den nugældende Folkeforsikringslov, og det, vi i særlig Grad ønsker at faa undersøgt og ændret, er bl. a. Formuegrænserne.

Dengang vi fik Alders- og Invalideretenloven og fik de Beregninger, vi anvender nu, gennemførte man det paa den Maade, at Indtægten, naar den fremkom af en opsparet Formue, behandledes betydeligt strengere ved Beregning af Aldersrente, end hvor det drejede sig om en Arbejdsindtægt; dette Forhold fører ganske naturligt med sig, at ældre Mennesker, som begynder at naa op i den Alder, hvor